

SVEČE ZA SVEČNICO!

Cerkve, ki kupujejo sveče za svečnico, ne pozabite na to, da jih dobite v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj! Naročite jih pravočasno!

aretaciji je bila takoj obveščena policija v Mariboru. Ta je zaprosila za izročitev cigana v domnevi, da je prodajal v Mariboru v Iparčevem sanatoriju pokradene dragocenosti. Na celjski policiji pa so ugotovili medtem, da je cigan z zapestnico v zvezi z veliko tatvino pri Lobeju v Slovenjgradcu. Odpeljali so ga v kraj tatvine. Okradena gospa inženirjeva je takoj prepoznala zapestnico za svojo. 18 letni ciganski godbenik Aleksander Gartner, rojen v Vidmu v Italiji in pristojen v št. Janž na Vinjski gori, je trdil, da mu je zapestnico izročila njegova teta, ciganka Gartner iz Velenja, naj bi jo v Celju prodal.

Že zopet Kajnov dejanje. V Trzeču pri Jurovcu pod Ptujem se je zgodil v noči minulega t. lna Kajnov zločin. Pri nekem posestniku so se zbrali fantje na žganjekuho. Med nepovabljenimi gosti sta bila tudi brata: 16 letni posestnikov sin Jožef Šterbal in njegov 18 letni brat Ivan. Na povratu proti domu sta se brata ob dveh v noči sprla. Prepirl je končal Ivan Šterbal s tem, da je mlajšega brata štirikrat zabodel in je zabodeni obležal mrtev.

Pri belem dnevu odnesel z voza vrečo moke. Koržetov hlapec Požaver iz Cirkove pri Pragerskem je pripeljal v Zorčičev mlin v zamenjavo žito za moko. Ko je to naložil v Ptuj na voz, je stopil za par minut v Huterjevo trgovino. Ko se je vrnil, je opazil, da mu je odnesel nekdo z voza v kratki odsotnosti vrečo moke.

Radi ljubosumnosti zagrešeno dvojno krvavo dejanje. 32 letni Henrik Medved, ki je bil nameščen v Batovi popravilnici v Rogatcu je zasledoval in bil zaljubljen v 31 letno Ivano Podmenik, notarsko uradnico iz Hajdine in uslužbeno pri rogaškem notarju. Dne 5. januarja zjutraj je Medved ob osmih zjutraj prišel v stanovanje Podmenikove, katera se je odpravljala na svoj dom, in oddal iz ljubosumnosti nanjo strel in z enim je sam sebi končal življenje. V tilnik zadeto Podmenikovo so naložili na avto in so jo hoteli prepeljati v ptujsko bolnišnico, vendar je reva umrla med vožnjo pod Ptujsko goro. Namesto v bolnišnico, so jo prepeljali v njen rojstni kraj v Hajdino, kjer so jo v domači hiši položili na mrtvaški oder in jo v soboto ob veliki udeležbi občinstva pokopali.

Izpred sodišča

Zasluzena obsodba dveh sester. Kakor smo v našem listu že poročali, je uspelo orožnikom v Slov. Konjicah, da so v oktobru minulega leta odkrili neverjetno žensko posurovelost. V okolici Slov. Konjic, v Podeskem vrhu in Koritnem, sta umrla dva otroka, ki sta bila izročena nadzorstvu 18 letne služkinje, sumljive smrti. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da sta podlegla otroka nasilni smrti s hudim stiskanjem trebuha. Aretirana dekla je priznala, da je spravila otroka s sveta iz jeze do gospodarja na ta način, da ju je hudo stiskala za trebuh. Ker sta na enak način preminula tudi dva otroka sestre omenjene nečloveške služkinje, sta dajali obe sestri v mi-

nulem tednu odgovor radi štirikratnega umora otrok pred velikim senatom celjskega okrožnega sodišča. 18 letna dekla je bila obsojena na 12 in njena pet let starejša sestra na 15 let hude ječe.

*

Sodišče izreklo smrtno obsodbo

Po daljši dobi je izreklo mariborsko okrožje 4. januarja za dobro premišljen roparski umor starčka smrtno obsodbo.

Načrt za strašno dejanje

Silvester Krajnc, 30 letni oženjeni rudar v Žerjavu na Koroškem, je živel v revnih razmerah in je zmiraj tuhtal, kako bi se dokopal do denarja. Za žrtev si je izbral 73 letnega posestnika Petra Korošo iz Volinjeka pri Mežici, o katerem je vedel, da ima stalno pri sebi nekaj tisočakov. Ker je pa bil stari kljub letom še precej pri moči, je sklenil Kranjc, da ga izropa po umoru in se na ta način znebi tudi priče.

Stari Koroša se je podal 25. septembra 1938, v nedeljo, v Mežico k rani sv. maši, za kar je vedel zločinec. Kranjc je počakal na konec službe božje v krčmi in se je podal pred starčkom v Volinjek, kjer si je izbral skrit prostor za zasedo.

Napad in rop

Koroša je po opravljeni nedeljski dolžnosti prikreval po običajni poti iz Mežice v Volinjek, kjer ga je napadel Kranjc na samotnem kraju od zadaj. Z udarci s palico po glavi je pobil starca do nezvesti. Na tleh ležečega je večkrat zabodel. Truplo je zavlekel v grmovje in je zginil z odvzeto listino.

Doma je izročil svoji 33 letni ženi Amaliji 2000 din s pripombo: rudarski tovariš Ivan Kolar je našel listino in mu je odstopil del najdenega denarja.

Hitra izsleditev in ničev izgovor

Krajnc se je veselil le par ur zločinskega plena. Že na dan umora so ga prijeli na podlagi izpovedi pastirja, kateri je bil bolj od daleč priča groznemu dejanju. Aretirani je imel pri sebi samo 100 din in je umor priznal po kratkem zaničanju z izgovorom, da bi ga naj bil omenjeni Kolar nagovoril k zločinu z obljubo delitve oropanega denarja.

Za Krajncem so zaprli tudi Kolarja, ki je izpovedal, da je sicer pripovedoval morilcu, da nosi stari možakar vedno pri sebi večjo vsoto, nikdar pa mu ni nasvetoval krvavega dejanja.

Krajncevo ženo je zadela obdolžitev, da bi naj bila vedela, kakih 2000 din ji je izročil mož koj po umoru.

Obsodba

Pri obravnavi se je obtoženi Krajnc zagovarjal slično kakor v preiskavi. Senat je obsodil Silvestra Krajnc radi roparskega umora na smrt na vešalih, njegovo ženo Amalijo na dva meseca strogega zapor, Kolar je bil oproščen.

Pri lenivosti črev in slabem želodcu z nerazpoloženjem za jed zaradi zapeke, naj se rabi že davno znana in učinkovita naravna »Franz-Josefova« grnka voda. Zelo pogoste se potrjuje, da je »Franz-Josefova« grnka voda prav posebno koristno domače sredstvo, kadar gre za to, da se zjutraj očisti prebavni kanal s salinim sredstvom za odprtje. (Ogl. reg. S. br. 30/474/35.) 1138



Kupujte samo
**CROATIA
BATERIJE**
ker so najboljše
zato najcenejše.

Slovenska Krajina**Slovenska Krajina ob novem letu**

Murska Sobota, metropola Prekmurja, skriva v sebi tri jedra naših društev: prosvetnih, fantovskih in dekljskih. Prosvetna društva so razvrščena skoraj po vsej krajini, kakor ste lahko videli na prosvetni razstavi na Mariborskem tednu. V Soboti obstoja prosvetno okrožje, ki letos nudi vsem društvom predavanja iz vseh panog našega dela in življenja. Naši profesorji, zdravniki, odvetniki in drugi hodijo po društvih in predavajo ljudem, ki jih z veseljem poslušajo. Iz Sobote dobivajo društva vsa navodila, ki jih želijo za dober uspeh in napredek.

Soboško fantovsko okrožje ne zaostaja za drugimi okrožji v Sloveniji. Vsak teden se zbirajo naši fantje v Soboti in po vaseh na sestanke in se učijo vsega, kar je danes potrebno in važno.

In naše dekljsko okrožje! Imamo že šest dekljskih krožkov, šest celic pravega in zdravega življenja sv. Cerkve in pravega ponosa slovenskega dekleta. Delajo, molijo, se učijo, telovadijo in se veselijo poštenega življenja.

V novem letu gremo zopet z veseljem na delo! Nimamo tradicije, nimamo domov in denarja, imamo pa dobro voljo in odprta srca za dvig in izobrazbo našega naroda. Eno prednost pa imamo: kar v začetku našega dela smo usmerili naš cilj na pravo pot, ki odgovarja današnjemu času. Naša društva so usmerjena na moderni čas, hočemo modernega človeka, polnega katoliškega duha in prave slovenske zavesti. Zato zaslužimo, da se nam nudi pomoč s strani domačih in ostalih slovenskih oblasti. Saj je naš cilj isti, kot cilj vsega naroda in države: Dobri Slovenci in zvesti državljani!

Jožef Kerec, znameniti prekmurski misijonar na Kitajskem, napaden in izropan od tolovajev. Iz Tungschuvana na Kitajskem je prispela žalostna vest, da so napadli 17. novembra kitajski roparji v visokih gorah Kongshana znanega prekmurskega rojaka in znamenitega misijonarja g. Jožefa Kereca. S puškinimi kopiti so mu polomili kosti in rebra in so ga še hudo ranili v trebuh. Po napadu so mu oropali 4000 kitajskih dolarjev, ki mu jih je poslala Družba za širjenje vere za častnuški misijon. Na pol mrtvega in do golega izropanega misijonarja so pustili roparji v mrazu na cesti. Dva izmed njegovih spremljevalcev, enega učenca in nosača, so ubili. Misijonarja so pustili živega samo radi tega, ker jih je zadovoljil njemu odvzeti plen. Hudo prizadetemu misijonarju želimo skorajšnjega okrevanja.

Turnišče. Za praznike je bilo v naši šoli obdarjenih več revnejših šolobveznih otrok s čevlji in obleko, da bodo tudi v hudi zimi lahko obiskovali šolski pouk. Nekaterim faranom se čudno zdi, da se cerkvene klopi dajejo v najem. To je običajno povsod drugod in je tudi pri nas treba dobiti dohodke za njih popravilo in nabavo novih orgel. — V naši cerkvi se postopoma uvaja književna slovenščina, kar je v glavnem delo našega g. kaplana, ki je navadil otroke tako lepo moliti,

ALI STE NAROČILI »KMEČKO ŽENO«?

Marsikatera gospodinja si ta list želi, čaka, da ji ga mož naroči! Nič ne oklevajte, prikupite se svoji ženki, naročite ji list »Kmečka žena«, žena Vam bo vse bolj stregla vse leto! Naroča se pri upravi v Mariboru, Koroška cesta 5. Stane za celo leto samo 20 din.

da se človeku, ko jih posluša, kar milo stori. K uspehu g. dekanu in g. kaplanu častitamo! — Z zaključkom starega leta so zaključili tek svojega zgledno katoliškega življenja tudi mati g. Polanščka, znanega čevljarskega mojstra. Dočakali so sicer lepo starost 76 let, pa vendar je izguba dobre matere hudo zadela vse domače in znane. Rajna so bili zelo priljubljeni, kar se je videlo pri pogrebu, ki se ga je udeležilo mnogo ljudi. Pokojni dobri in pobožni ženici, ki je zelo rada zahajala v cerkev, želimo nebeski raj, a preostanim naše sožalje!

Turnišče. V četrtek, 5. januarja, so bili pokopani oče (dedek) našega študenta Skledarja. Bog jim daj nebesa, a preostalom izražamo naše sožalje!

Lendava. Kaj čudno in zanimivo je »politično« besedičenje in modrovanje nekaterih ljudi, ki še vedno skušajo begati ljudi z namigavanjem, da je vlada padla, da je zmaga opozicija, da so sedanje volitve neveljavne in da bodo kmalu druge itd.

Zanimivo je posebno zato, ko to delajo sedaj, ko je že glavni volilni odbor — v katerem so tudi ljudje iz opozicije — svoje delo opravil in je že določen dan sestanka nove skupščine. Človek, ki pozna politični položaj in te ljudi, se mora smejati, ker ve, da vse to dela užaljeni ponos.

Bukovnica. Pred kratkim se je v Ljubljani poročil naš rojak poštni uradnik g. Štefan Galavač z neko Ljubljankinjo. V zakonu mu želimo obilo božjega blagoslova! — V stiski si človek skuša na vse načine pomagati. Tako sta nedavno poskusila svojo srečo tudi dva človeka, ki sta v gozdu hotela nasekati drv, a sreča jima ni bila mila, ker ju je ujel gozdar in bodo drva bržkone zelo draga.

Renkovec. Pretekli teden je bil po naši okolici glavni lov, katerega se je udeležilo mnogo lovcev iz različnih krajev naše obširne države. Lovski plen je bil obilen in razpoloženje lovcev sijajno. Posebno živahno je bilo zvečer v logarjevem stanovanju, kjer so imeli zabave z godbo.

Nemčevci. Na Novega leta zjutraj sta dva neznanca ubila na domačem dvorišču v Nemčevcih Vogrinčič Jožefa, ki se je malo po polnoči vrnil s svojim 14 letnim sinom iz gostilne. Umora sta osumljena dva človeka, ki sta se s pokojnikom prepirala že v gostilni. Neznanca sta pokojnika prišla izzivati na dom in ko je ta šel še malo na dvorišče pogledat, sta ga napadla. Šunder je slišal pokojnikov sin, ki je pritekel pogledat, kaj se godi, pa je našel očeta zabodenega v trebuh. Vogrinčič je kmalu nato umrl. Krivca zasledujejo orožniki in upamo, da bodo kmalu na čistem.

krožkov ob priliki mladinskih dnevo v Mariboru, ki se bodo vršili v dneh od 29. junija do 2. julija 1939.

Zamisel velikega mariborskega stadiona bo mogla biti uresničena le z vsestransko podporo naše javnosti. Zato upravni odbor stavbene zadruge »Stadion« in prizadete organizacije vso javnost naprošajo za pomoč in podporo pri vseh naporih, ki naj vodijo do izgraditve mariborskega stadiona, ki ne bo služil le mariborskemu mestu, marveč tudi vsaj njegovi daljni okolici in našim organizacijam v lavantinski škofiji. Za gradnjo stadiona bo potrebno toliko gmočnih sredstev, da jih zadruga sama brez pomoči naših denarnih zavodov, gospodarskih podjetij, naših organizacij in posameznikov ne bo mogla zbrati.

Vodstvo zadruge za to preko časopisja naproša vsa naša gospodarsko močna podjetja in posameznike, naj ne odklonijo prošnje, ki jo bodo v prihodnjih dneh dobili, in v katerih bodo naprošeni, naj za mariborski stadion, ki bo predvsem namenjen naši mladini, po svojih močeh prispevajo.

Maribor potrebuje svoj športni stadion radi svoje in vse štajerske mladine. Zdrava, versko in narodno vzgojena mladina bo najtrdnjši zid ob severni meji naše države.

Vsa javnost naj zato podpre delo za mariborski stadion!

Stavbena zadruga »Stadion« v Mariboru

Prosvetna zveza v Mariboru

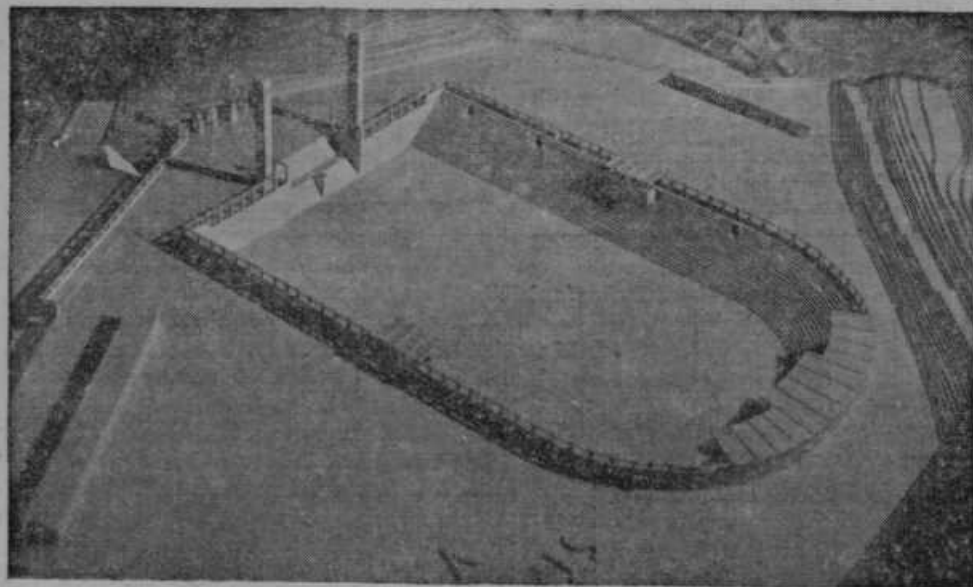
Zveza fantovskih odsekov, podzv. Maribor

Zveza dekliških krožkov v Mariboru

Zgradimo v Mariboru stadion!

Prosvetno, športno in sploh društveno delo se v Mariboru od leta do leta bolj razvija. Radi tega razvoja postaja vedno težje vprašanje društvenih prostorov, katerih primanjkuje. Najbolj je tako pomanjkanje občutiti pri telovadnicah, še bolj pa pri letnih telovadiščih in igriščih.

Da bi slovensko obmejno mesto moglo svoji mladini nuditi vse, kar ji je za njeno duhovno in telesno zdravje potrebno, se je v Mariboru ustanovila stavbna zadruga »Stadion« z nalogo, da v našem mestu čimprej zgradi stadion, v katerem se bo v bodoče mogla mladina zbirati k telesnim va-



Smisel za telesno vzgojo je v zadnjih letih v mladini tako porasel, da se ta vedno bolj in bolj zateka v športna in telovadna društva, kjer hoče dobiti vse možnosti in prilike za smotreno gojenje telesne kulture. Radi pomanjkanja primernih letnih telovadišč pa naša društva svoji mladini ne morejo nuditi vsega onega, kar mora moderno mesto mlademu rodu v telesno-vzgojnem oziru dati, to je mnogo zraka, sonca in športnih prostorov za telesne vaje, tekme in javne nastope.

jam, tekmam ter telovadnim in prosvetnim nastopom.

Vodstvu zadruge se je posrečilo dobiti v 60 letni najem del banovinskega posestva Račji dvor, na katerem naj bi se zgradil vsem sodobnim športnim potrebam ustrezajoč stadion, za katerega so načrti že izdelani in h katerih izvedbi bo treba pristopiti takoj s početkom pomladi, da se bo na stadionu — sicer še ne docela izgotovljenem — mogel vršiti velik telovadni nastop fantovskih odsekov in dekliških

Naši rajni

Vrhe pri Slovenjgradu. Proti koncu minulega leta je umrl Anton Slemnik, veleposesnik v Vrheh. Dočakal je 72 pomladi. Bil je pravi krščanski mož. Lepo je skrbel za svojo domačijo, pa tudi za svojo večnost. Spoštovali smo ga vsi, ki smo ga poznali, saj je živel v najlepšem miru s svojimi domačimi pa tudi s sosedi. Položili smo ga v grob, ki je bil prvi skopan na našem novem pokopališču. Počivaj mirno, blagi mož! Nas pa tolaži upanje, da vidimo se v kraju večnem, kjer smrti in ločitve več ne bo. — Žalujemo naše sožalje!

Kamnica. Stara 75 let je vdova-mati Marija Sternad, stanujoča v Rošpohu 210, po kratkem in mukepolnem trpljenju mirno v Gospodu zaspala 1. januarja. Rajna je bila zvesta naročnica in čitateljica »Slov. gospodarja«. Pogreb je bil 3. januarja ob veliki udeležbi, ki je spricela ljubezen in spoštovanje, ki ga je rajna uživala. Naj počiva v miru! — Hčeram in sinu naše sožalje!

Sv. Janž na Dravskem polju. 4. januarja smo položili k zadnjemu počitku pridno in dobro mamičico Kac Marijo iz Rošnje 23, ki je po kratkem in mukepolnem trpljenju zapustila v 55. letu starosti žalujočega moža in štiri otroke. Z njo smo izgubili dobro mater in skrbno gospodinjico. Veličasten je bil njen pogreb. Naj v miru počiva! Bodi je Bog bogat plačnik za vsa njena dobra dela! — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. gorici. V prerani hladni grob so položili v soboto, 7. januarja, posestnika Feliksa Šiška, sina pred 20 leti umrlega jeruzalemskega in rimskega romarja Franca Šiška. Rajni je bil dober gospodar in svetovalec sosedom v gospodarskih panogah, bil je pa tudi vzoren mož in dober oče svojim še nepreskrbljenim